



PRELUARE OPA BIC – SHERATON

SEMANTIC REALITY 2026 · GOVERNANCE · 04

Am ajuns exact la timp.

Ea nu era acolo.

Apoi mi-a sunat telefonul.

Era Chanel. Și-a cerut scuze. Era într-un taxi, încă pe drum, și avea să întârzie doar cinci minute.

Câteva minute mai târziu am văzut-o intrând în hotel.

Păr lung, blond. Înaltă. Elegantă. Genul de prezență care nu are nevoie de nicio prezentare.

S-a apropiat de recepție, s-a cazat, și-a lăsat bagajele și apoi a venit spre mine.

„Domnule Frega, bună ziua. Sunt Chanel. Am deja avantajul de a ști cine sunteți. Videoclipul de pe site-ul dumneavoastră și fotografia nu au creat așteptări false. Și e adevărat și că nu ați folosit niciun filtru. Arătați într-adevăr exact ca în reclamă.”

„Vă mulțumesc, doamnă. Vă rog, luați loc. Pot să vă ofer o cafea sau altceva de băut? Nu vă grăbiți. Eu nu mă grăbesc și știu cum trebuie să se poarte un domn în compania unei doamne.”

„Nu, mulțumesc. Am băut deja o cafea la aeroport. De fapt, port astăzi un parfum nou. Sper să vă placă.”

Parfumul mi-a atras atenția.

„Cum se numește?”, am întrebat. „Este complet nou pentru simțurile mele.”

A zâmbit.

„Ei bine, numele lui este un vechi clasic francez. Răspunde la o întrebare foarte simplă: cum învingi un italian fără să intri vreodată pe teren?”

M-am uitat direct în ochii ei.

Dincolo de eleganță, era remarcabil de inteligentă. Doar asta m-a făcut mai dispus să continui conversația. Aproape imediat s-a născut o puternică empatie.

A început să-mi explice scopul vizitei, dar m-am trezit distras de felul în care se mișca vorbind. A observat. Din când în când se oprea și mă întreba dacă totul era clar.

Clar doar până la un punct.

Avea genul de prezență care face concentrarea dificilă.

Apoi a spus ceva care a schimbat complet direcția întâlnirii.

„Astăzi au venit cu mine cinci directori de rang înalt de la BIC Franța. Ar dori să vă cunoască. Acolo începe adevărata conversație.”

Atenția mi s-a întors imediat la subiect.

Le-a făcut semn să se apropie. Până la urmă, acceptasem să-i întâlnesc.

În câteva clipe eram șapte în jurul unei mese înconjurată de patru canapele.

La început am crezut că era vreo neînțelegere.

De ce ar veni niște oameni tocmai din Franța pentru o întâlnire cu mine?

Cel mai în vârstă dintre ei s-a prezentat.

„Mă numesc M.....A. În prezent sunt CEO al BIC Franța.”

Tot nu aveam idee ce voiau.

I-am rugat pe toți să se prezinte.

Imaginea s-a limpezit foarte repede.

În fața mea stătea întreaga conducere a BIC.

Motivul întâlnirii era oferta publică de preluare editorială pe care o lansasem online.

O luaseră în serios.

De fapt, o luaseră destul de în serios încât să înceapă să se întrebe despre propriul viitor. Aveau să fie re poziționați în noua organizație? Aveau să fie nevoiți să-și caute de lucru în altă parte?

Și cumva legătura fusese făcută prin Chanel, care a rămas mai mult tăcută, comunicând prin gesturi. O prezență imposibil de trecut cu vederea.

Le-am explicat că eram doar un scriitor și nimic mai mult.

Nimeni nu m-a crezut.

Răspunsul a fost unanیم.

„Când vorbește cineva de la Gillette, chiar și acționarii noștri ascultă în tăcere. Începând cu familia Bic însăși.”

Am cerut o scurtă pauză și am folosit pretextul unei cafele ca să hotărâsc ce să spun mai departe.

Situația era neobișnuită.

Și totuși, pentru prima dată, am devenit sigur de ceva: narațiunea provoacă mult mai multă tulburare decât promisiunile.

Și abia acum începeam să înțeleg asta.

Ferdinando